

[Søren Hansen]

der, fordi lovforslaget er godt, fordi det fjerner en klar urimelighed over for de mennesker, som skaber kunst. Og kunsten skal man passe godt på, og det bidrager forslaget til.

Og så havde jeg som forslagsstiller – undskyld, som medforslagsstiller, eller hvordan det nu er – glædet mig til at takke kulturministeren for hendes tilslutning til lovforslaget. Jeg havde forstået, at kulturministeren havde ikke bare sympati, men også megen sympati for forslaget, og det ville have passet fantastisk smukt og godt med alle de mange taler, alle de mange interview, kulturministeren gav i starten af sin periode som minister, hvor der var tale om, at nu skulle vi – lidt i modsætning til forgængerer måske – i hvert fald med den nye kulturminister have kultur og kunst med stort K. Derfor ville det have passet fantastisk smukt i forlængelse af de mange taler, de mange interview, om kulturministeren havde tilsluttet sig lovforslaget. Men noget må jo være passeret siden; jeg skal ikke gøre mig klog på hvad, men et eller andet må være passeret.

Det er trist, fordi dette gode og fornuftige forslag burde have kunnet sikre sig en meget bred tilslutning her i Folketinget. Men det har i hvert fald Socialdemokratiets tilslutning.

Grethe Fenger Møller (KF):

Som det allerede er blevet fremhævet af andre, har denne sag været på Folketingets dagsorden sidste gang i foråret 1990 – da var det et forslag fra S og SF, hvilket vist ikke er forblevet ukendt i løbet af denne debat – og dengang gav Det Konservative Folkeparti også udtryk for skepsis over for forslaget.

Vi kan godt forstå, at man med fremsættelsen af dette lovforslag ønsker at løse de problemer, der er i forbindelse med, at man i dag meget nemt kan kopiere både lyd- og videobånd, og at man også, som kulturministeren sagde, kan gøre det med en meget, meget høj grad af kvalitet, således at det kan være fristende for nogle at gøre det. Det forstår vi godt, selv om man jo altid kan sige, det er svært at bedømme, om folk kopierer, fordi de selv gerne vil kunne høre eller se noget på et senere tidspunkt, eller fordi de vil have en større grad af udnyttelse ud af det.

Vi forstår godt motiverne til, at man har fremsat dette lovforslag, men vi er, som vi var det i 1990, også skeptiske over for elementer i

forslaget. Det er vi bl.a., fordi der i lovforslagets bemærkninger står, at det især er de kunstnere, der ikke har opnået helt så stor popularitet, som føler, at kopiering er en belastning. Denne begrundelse mener jeg harmonerer meget dårligt med de udenlandske erfaringer, man har gjort med en sådan afgiftsordning. I et af de helt store musikproducerende lande, nemlig England, har man helt opgivet en afgiftsordning, fordi denne afgift først og fremmest er til fordel for de meget populære og dermed veletablerede kunstnere. Tilsvarende erfaringer har man haft i Frankrig og i Tyskland, hvor afgiften er indført.

Men det, der for os er den største betænkelighed ved lovforslaget, er spørgsmålet om, hvordan det bliver opfattet, for selv om der er tale om en vederlagsordning, så er vi altså bekymrede for, om det i praksis kommer til at virke, som om man skal betale en form for afgift. Vi er bange for, at det kommer til at påvirke vores skattetryk indirekte, og vi ved også, at der kan blive problemer i forhold til grænsehandelen.

Vi ved, at før vi fik afskaffet punktavgiften på bånd, var der en heftig grænsehandel med bånd og plader, og vi er bekymret for, at hvis Danmark indfører en ny afgift på bånd, så vil denne form for grænsehandel genopstå. Dermed vil de danske forbrugere faktisk komme til at betale til den tyske ordning, og det vil ikke blive til gavn for danske kunstnere.

Endvidere er vi også bekendt med, at EF overvejer at komme med regler på dette område, og vi mener sådan set, det ville være mest hensigtsmæssigt at afvente, hvad der kunne komme af EF-udspil, således at man kan få ensartede regler dér.

Endelig mener vi, at hvis der skal ske mere grundige drøftelser om en sådan ordning, så kunne de måske passende indgå i de forhandlinger, der skal være om finansloven her i løbet af efteråret.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det var meget bevægende at høre hr. Søren Hansen. Faktisk måtte jeg knibe en tåre, og jeg vil godt indlede med at udtale min stærke medfølelse med og deltagelse over for hr. Søren Hansen. Jeg forstår hans sorg over, at han ikke selv nåede at fremsætte dette lovforslag igen, og det nåede han ikke, fordi der altså er